

Isang Bagong Tipan

"Narito, darating ang mga araw, sabi ng Panginoon, na gagawa ako ng bagong tipan sa sangbahayan ni Israel, ... Ilalagay ko ang aking kautusan sa kanilang mga kalooban, at isusulat ko ito sa kanilang mga puso; at ako'y magiging kanilang Dios, at sila'y magiging bayan ko."
Jeremias 31:31,33

Ang isang tipan ay isang kontrata o kasunduan sa pagitan ng dalawang panig. Ang pahayag na "bagong tipan" sa ating pambungad na teksto ay nagpapahiwatig na mayroong isang "lumang" tipan. Ito ang Tipan ng Batas, na ibinigay ng Diyos sa bansang Israel, sa pamamagitan ni Moises, sa Bundok Sinai. (Exodo kabanata 19-24; Hebreo 8:13). Ipinapaliwanag ni Apostol Pablo na ang maraming katangian ng Tipan ng Batas ay isang "anino ng mga bagay na makalangit," at ng "mabubuting bagay na darating," sa ilalim ng isang hinaharap na Bagong Tipan. Hebreo 8:5; 10:1

Ang mga pangako ng Bagong Tipan ay nag-ugat sa Tipan kay Abraham, kung saan ipinangako ng Diyos kay Abraham, "Sa iyong binhi ay pagpapalain ang lahat ng mga bansa sa lupa." (Genesis 22:16-18). Sinasabi sa atin ni Apostol Pablo na "apat na raang taon at tatlumpung taon" pagkatapos, ibinigay ng Diyos ang Tipan ng Batas sa Israel. (Galacia 3:15-17). Pagkatapos ay retorikal niyang tinanong, "Bakit nga ba binigay ang batas [tipan]?" Sinagot niya,

"Ito'y idinagdag dahil sa mga paglabag hanggang sa dumating ang Binhi na tinutukoy ng pangako." Galacia 3: 19

Ang Tipan ng Batas ay "banal, at matuwid, at mabuti," at ibinigay ng Diyos upang mapagtanto ng bansang Hudyo ang kanilang sariling nahulog at hindi perpektong kalagayan, upang ang "kasalanan ... ay lalo pang maging makasalanan," at upang ipakita na hindi nila kayang ipagtanggol ang kanilang sarili sa harap ng Diyos. (Roma 7:12-14; 3:20). Sa ibang bahagi ipinaliwanag ni Pablo, "Ang kautusan ay naging tagapagturo natin tungo kay Cristo, upang tayo'y mapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya." (Galacia 3:24). Ang Tipan ng Kautusan ay upang patunayan sa Israel ang pangangailangan para sa dugo ng tagapagligtas na nagpapatawad, si Cristo at ang kanyang ibinuhos na dugo, upang mapawalang-sala sa harap ng Diyos.

Mga handog sa Araw ng Pagtubos

Nang ibigay ng Diyos ang Tipan ng Batas sa Israel, ibinigay rin ang tumpak na mga tagubilin kung paano itatayo ang Toldang Tipanan, kasama ang mga patnubay tungkol sa mga handog na ihahain doon. Sa taunang Araw ng Pagtubos, naghain ng mga sakripisyo na nangangailangan ng pagbubuhos ng dugo. Levitico kabanata 16

Una, pinatay ni Aaron ang "baka ng handog para sa kasalanan" upang "maghain ng pantubos para sa kaniyang sarili at para sa kaniyang sambahayan." Dala nito ay dinala sa Pinakabanal at winisik "sa ...

at sa harap ng luklukan ng awa ... makapito." (Levitikos 16:11-14). Ito ay naghatid ng patotoo sa kusang-loob na sakripisyo ng perpektong tao na si Jesus, "Na ibinigay ang kaniyang sarili bilang pantubos para sa lahat, na sasaksiin sa takdang panahon." (1 Timoteo 2:5,6). Sa ibang lugar, sinabi ni Pablo na "kung walang pagbubuhos ng dugo, walang kapatawaran" ng mga kasalanan. Hebreo 9:19-22

Ang pagpapabanal at muling pagsilang sa espiritu ni Jesus sa Ilog Jordan, at kasunod nito ang kanyang kamatayan at m muling pagkabuhay, ay naging garantiya na sa "takdang panahon" ng Diyos ang matagal nang ipinangakong mga pagpapala sa ilalim ng Bagong Tipan ay magiging katotohanan sa Mesianikong Kaharian. Sinulat ni Pablo, "Sa ganoong paraan ay ginawang tagapangasiwa si Jesus [Griyego: pangako o garantiya] ng isang mas mahusay na tipan," o kasunduan. "Sa pamamagitan ng sariling dugo niya ay pumasok siya nang minsan sa dakong banal." Hebreo 7:22; 9:12; 10:10

Tiniyak sa atin ni Apostol Pablo na si Jesus ang ipinangakong binhi ng pagpapala. Sinulat niya, "Kay Abraham at sa kaniyang binhi ipinangako ang mga pangako. Hindi sinabi, 'At sa mga binhi,' na gaya ng sa marami; kundi gaya ng sa isa, 'At sa iyong binhi,' na siyang si Cristo." Galacia 3:16

Handog ng Korderong Panginoon

Isang ikalawang hain ang inihain sa taunang Araw ng Pagtubos ng Israel. Ito ang "tupa ng hain para sa kasalanan, na para sa bayan," na ang dugo ay dinala

rin sa Pinakabanal at winisik "sa ibabaw ... at sa harap ng luklukan ng awa," gaya ng toro. (Levitikos 16:15). Ang hain ng kambing ay kumakatawan sa "buhay na hain" ng mga tapat na tagasunod ng Panginoon sa kasalukuyang Panahon ng Ebanghelyo, na "hindi naaayon sa sanlibutang ito," kundi sa halip ay araw-araw na nagsusumikap na "mabago" sa pamamagitan ng pagbabago ng kanilang pag-iisip, at "tukuyin kung ano ang kalooban ng Diyos - kung ano ang karapat-dapat, kaaya-aya, at ganap." (Roma 12:1,2). Ang sakripisyo ng mga tapat na nakatuon na tagasunod ni Cristo ay katanggap-tanggap lamang sa ating Makalangit na Ama dahil sa merito ng pantubos na sakripisyo ni Jesus, na inilalarawan ng sakripisyo ng toro. Gaya ng ipinaliwanag ni Pablo, "tinawag na katanggap-tanggap tayo sa minamahal [si Jesucristo]. Sa kaniya t ayo'y may pagtubos sa pamamagitan ng kaniyang dugo." Efeso 1:6,7

Maraming iba't ibang handog ang itinakda ng Diyos para sa Israel sa ilalim ng kanilang kaayusan ng Toldang Tipanan sa ilang. Gayunpaman, dalawa lamang ang handog na ang dugo ay dinala sa Pinakabanal at pinisik sa ibabaw at sa harap ng luklukan ng awa. Ito ang handog na baka at ang handog na korderong lalaki ng Panginoon, pareho sa Araw ng Pagtubos.

Ang pag-unawa sa simbolikong kahulugan ng dalawang sakripisyong ito ay isa sa mga dakilang "misteryo" ng Bibliya. Itinuturo nito na ang ipinangakong binhi ng pagpapala ay binubuo ng maraming kasapi. (Efeso 5:23-32; Colosas 1:26,27).

"Sapagkat ang lahat sa inyo na nabinyagan kayo kay Cristo ay nagsuot kay Cristo ... sapagkat kayong lahat ay isa kay Cristo Jesus. At kung kayo ay kay Cristo, kayo nga'y binhi ni Abraham, at mga tagapagmana ayon sa pangako." (Galacia 3:27-29). Sinabi rin ni Pablo, "Ang katawan ng tao ay may maraming bahagi, ngunit ang mga bahaging ito ay bumubuo ng isang buong katawan. Gayon din naman ang katawan ni Cristo." 1 Corinto 12:12

Pagsasanay ng mga Ministro ng Bagong Tipan

Si Cristo Jesus, kasama ang mga miyembro ng kaniyang katawan, ay magdadala ng mga pagpapala sa lahat ng mga pamilya sa lupa sa ilalim ng mga tuntunin ng Bagong Tipan. Ipinaliwanag ni Pablo, "Na siyang nagkwalipika rin sa amin upang maging mga ministro ng isang bagong tipan." (2 Corinto 3:6). Ang ating paghahanda na nagaganap ngayon, kung tayo ay magiging tapat hanggang sa kamatayan, ay magkwalipika sa atin upang makasama kay Cristo sa pamamahala ng Bagong Tipan sa natural na Israel at sa huli ay sa buong sangkatauhan. Ang paghahandang ito ay sa pamamagitan ng Banal na Espiritu ng Diyos, na may batas Niya na "nakasulat sa ating mga puso," sa ating mga buhay at ating pag-uugali. Kaya't nauunawaan natin, "Sa ating sarili, hindi tayo karapat-dapat na mag-angkin na may nagmumula sa atin. Sa halip, ang ating mga kredensyal ay nagmumula sa Diyos." 2 Corinto 3: 2-5

Ipinapaliwanag din ng Apostol kung paano nabubuo at nasusubok ang mga miyembro ng katawan ni Cristo sa kasalukuyang panahon sa ilalim ng isang espesyal na katangian ng Tipan ni Abraham. Ang katangiang ito ay inilarawan ni Sarah, ang asawa ni Abraham. (Galacia 4:22-31). Si Sarah ay isang "malayang babae," ang tunay na asawa ni Abraham, na matapos ang maraming taon ng pagka-baog ay ipinanganak si Isaac, ang binhi ng pangako. Sa kaayusan ng Diyos, ang katangian ni Sarah sa Tipan ni Abraham ay upang magbunga at magpalago ng binhi ng pagpapala. Ang binhing ito ay gagamitin upang pagpalain ang lahat ng mga pamilya sa lupa.

Sa mga huling talata ng Genesis kabanata 24, sinasabi sa atin kung paano pinakasalan ni Isaac, na simbolikong kumakatawan kay Cristo, si Rebekah, na simbolikong kumakatawan sa mga miyembro ng katawan ni Cristo, ang iglesia. Sinasabi sa talata 67, "Nakatanggap si Isaac ng kaaliwan matapos ang kamatayan ng kanyang ina [ni Sarah]." Si Sarah ay kumakatawan sa bahagi ng Kasunduan ni Abraham na gumaganap sa Panahon ng Ebanghelyo - ang pag-unlad ng binhi ng pagpapala, ang "maliit na kawan." (Lucas 12:32). Kaya, ang kanyang kamatayan ay nangangahulugan ng pagtatapos ng Panahon ng Ebanghelyo, na kasunod nito ay magsisimulang gumana ang Bagong Tipan sa kaharian ni Cristo.

Isang Lungsod na ang Tagabuo ay ang Diyos

Ibinigay ang pangako ng isang mas mabuting araw, na nagsimula noong unang pakikitungo ng Diyos kay Abraham. Sumulat ang Apostol, "Sa pamamagitan ng pananampalataya ay nanirahan siya [Abraham] bilang dayuhan sa lupain ng pangako, na parang naninirahan sa mga tolda kasama si Isaac at si Jacob, na kapwa niya tagapagmana ng pangakong iyon; sapagkat hinintay niya ang lungsod na may tunay na mga saligan, na ang Diyos ang tagapagtayo at tagagawa." Hebreo 11:9,10

Sa Bibliya, ang isang lungsod ay madalas na simbolikong ginagamit upang kumatawan sa isang pamahalaan. Halimbawa, ang mismong lungsod ng Jerusalem ay kumakatawan sa pamahalaan ng Israel para sa mga Hudyo. Sa mga talata sa itaas, sinasabi sa atin na ang lungsod na ito, o pamahalaan, na hinanap ni Abraham, ay magkakaroon ng "mga saligan," ibig sabihin, lakas, katatagan, at pagiging permanente. Ang mga saligang ito ay ang banal na mga prinsipyo ng Diyos ng "katuwiran at katarungan," "mabuting-loob at katotohanan." (Awit 89:14). Ang nag-iisang tagapagtayo na makapagbibigay ng mga katangiang ito sa ganoong kaharian ay ang Diyos.

Sa ganitong paraan ay isinulat ng Apostol Juan, "Ako, si Juan, ay nakita ang banal na lungsod, ang bagong Jerusalem, na bumababa mula sa Diyos mula sa langit, na inihanda na parang nobyang pinalamutian para sa kaniyang asawa." (Pahayag

21:2). Pagkatapos ay nagbibigay ang mga sumusunod na taludtod ng magandang paglalarawan ng gawaing isasakatuparan ng kaharian na ito, na gagana sa ilalim ng mga tuntunin ng Bagong Tipan. Pahayag 21: 3,4

Tagapamagitan ng Bagong Tipan

Ang salitang "tagapamagitan," na nangangahulugang tagapamagitan o tagapagpatibay, ay ginagamit sa Bibliya lamang kaugnay ng isang tipan sa pagitan ng dalawang partido. Si Moises ang tagapamagitan ng Tipan ng Batas, at siya ay isang uri o larawan ni Jesus, ang tagapamagitan ng isang bago at mas mahusay na tipan. Sinulat ni Pablo na si Jesus "ay nagkamit ng mas dakilang ministeryo, kung gaano rin siya ang tagapamagitan ng isang mas mahusay na tipan, na itinatag sa mas mahusay na mga pangako." (Hebreo 8:6). Dito ay ginagawa ang paghahambing sa Tipan ng Batas, na sa ilalim ng mga tuntunin nito ay kinailangang tuparin nang perpekto ng bansang Israel ang lahat ng mga hinihingi ng tipang iyon upang makatanggap ng katuwiran at buhay. Gayunpaman, dahil sa kanilang nasirang kalagayan, hindi tinupad ng bansa ang mga tuntuning iyon. Samakatuwid, walang sinumang nakapagtamo ng buhay. Roma 3:19,20

Ipinagpapatuloy ng Apostol, "Kung ang unang tipan ay walang kapintasan, hindi na sana hinanap ang ikalawa. Sa paghahanap ng kapintasan, ... sinasabi niya, 'Narito, ang mga araw ay darating,' sabi ng Panginoon, 'na gagawa ako ng bagong tipan sa

sangbahayan ni Israel at sa sangbahayan ni Juda." (Hebreo 8:7,8). Ang unang tipan, ang Tipan ng Batas, ay isang sukatan ng kakayahan ng isang perpektong tao na tuparin ito. Si Jesus lamang ang nakapagtupad sa Tipan ng Batas, dahil siya lamang ang perpekto. Mateo 5:17,18

Hindi pinayagan ng Tipan ng Batas ang tagapamagitan nito, si Moises, na kumilos para sa bawat lumalabag at maglaan ng paraan para sa kanila na sa huli ay ganap na makasunod. Ito ay dahil si Moises mismo ay hindi perpekto. Wala ring probisyon ang tipan na ito upang lipulin ang masasamang impluwensiya, na naging malaking hadlang sa pagtupad sa lahat ng mga kahilingan nito. Kaya, dahil sa k , hindi-kasakdalan ng mga tao, ni Moises, at ng maraming panlabas na masamang impluwensiya, kinailangan ang ibang tipan upang dalhin ang mga tao sa ganap at pangmatagalang pagkakasundo at pabor sa Ama sa Langit.

Tungkol sa pagtatatag ng Bagong Tipan, sinasabi ng apostol: "Hindi ito tulad ng tipan na ginawa ko sa kanilang mga ninuno nang hinawakan ko sila ng kamay upang ilabas sila sa Ehipto, sapagkat hindi sila nanatiling tapat sa aking tipan, at ako'y lumayo sa kanila, pahayag ng Panginoon. (Hebreo 8:9). Ang Bagong Tipan ay makapagsasaayos muli sa nahulog na sangkatauhan upang makabalik sa pagkakasundo sa Diyos sa panahon ng Mesiyantikong kaharian, sapagkat magkakaroon ito ng mas mahusay na tagapamagitan, si Cristo at ang mga miyembro ng kanyang katawan, ang simbahan. (Hebreo 8:6; Mateo 19:28; Lucas 22:28-30). Sama-

sama, si "Cristo" ay magiging mga mahabaging "pari," mga tagapangasiwa ng Bagong Tipan. Hebreo 2:11,16-18; Pahayag 20:6

Ipinahayag ni Apostol Pablo: "Ito ang tipan na aking gagawin sa sangbahayan ni Israel pagkatapos ng mga araw na iyon, sabi ng Panginoon; ilalagay ko ang aking mga batas sa kanilang isipan, at isusulat ko ang mga ito sa kanilang mga puso: at ako'y magiging Dios sa kanila, at sila'y magiging bayan ko." (Hebreo 8:10). Sa panahong iyon, "hindi na ituturo ng bawat isa sa kaniyang kapuwa, at ng bawat isa sa kaniyang kapatid, na sasabihin, Kilalanin mo ang Panginoon: sapagkat makikilala nila ako, mula sa pinakamaliit sa kanila hanggang sa pinakadakila sa kanila, sabi ng Panginoon: sapagkat ipatatawad ko ang kanilang kasamaan, at hindi ko na aalalahanin ang kanilang kasalanan." Jeremias 31:34

Mga Naunang Pangyayari

Nang itinatag ang Tipan ng Batas sa Bundok Sinai, nagkaroon ng mga kulog, kidlat, isang makapal na ulap, malakas na tunog ng trumpeta, usok, at ang bundok ay nanginginig nang malubha. (Exodo 19:16-18). Sumulat ang Apostol Pablo, "Ang tanawing iyon ay napakatakot kaya't sinabi ni Moises, 'Nanginginig ako sa takot.'" (Hebreo 12:18-21). Bawat isa sa mga likas na elementong ito ay may simbolikong kahulugan. Gaya ng kung paanong ang mga nakakatakot na tanawin at tunog na ito ay nauna sa pagtatatag ng Tipan ng Batas, gayundin naman, isang malaking kapighatian sa lupa ang

mangunguna bago ang pagsisimula ng Bagong Tipan. Daniel 12:1; Joel 2:1-11; Pahayag 16:18-21

Ang katuparan ng mga hula sa Bibliya at mga tanda ng panahon ay nagpapahiwatig na papalapit na sa atin ang panahong ito ng malaking kaguluhan. Ito ay nahahayag sa pamamagitan ng "kudkud," mga panawagan para sa katarungan, kasabay ng mga ugong ng pagkadismaya; "Kidlat," mga sinag ng katotohanan at pagbubunyag ng kasamaan; isang "makapal na ulap," lumalalang kapighatian at pagkadismaya; ang "tunog ng trumpeta," mga kahilingan para sa karapatan, tunay man o kathang-isip; "usok," na nagmumula sa simbolikong apoy ng pagkawasak dahil sa anarkiya; at isang "pagyanig," pagtatanggal ng mga institusyong panlipunan, pinansyal, at relihiyoso ng tao na hindi kaayon ng Diyos. Hagay 2:6,7; Mga Hebreo 12:26,27

Nawala si Moises sa bansang Hudyo, nang umakyat siya sa bundok upang makipag-ugnayan sa Diyos, habang ang bundok ay nababalutan ng usok at yumanig. Ipinahihiwatig nito, sa simbolismo, na kapag ang huling mga miyembro ng katawan ni Cristo ay napatunayang tapat hanggang sa kamatayan at nabuhay muli sa banal na kalikasan, doon magaganap ang sukdulan ng isang dakilang panahon ng matinding kapighatian, na hindi pa naranasan ng daigdig. Sa kabutihang-palad, papakuyurin ang mga araw na iyon, at ang kaharian, sa ilalim ng matuwid na pamumuno ni Cristo, ay itatatag sa lupa. Mateo 24: 21,22

Mga Kinatawan sa Lupa

Ipinapaalam sa atin ng mga Kasulatan na magkakaroon ang Diyos ng mga kinatawan na tao sa daigdig upang pangasiwaan ang Bagong Tipan. Ito ang mga muling nabuhay na tapat at banal na namuhay bago ang Unang Pagparito ni Jesus, mula kay Abel hanggang kay Juan na Tagapagbinyag. Sila ay magsisilbing "mga hukom" at "mga prinsipal sa buong na lupa," mga pinunong makakatulong sa sangkatauhan. Mateo 11:11; Lucas 13:28; Isaias 1:26; Awit 45:16

Ipinangalanan ni Apostol Pablo ang ilan sa mga tapat na ito, at idinagdag, "ang lahat ng ito, bagaman nagkamit ng mabuting patotoo sa pamamagitan ng pananampalataya, ay hindi nakatanggap ng pangako: sapagkat inihanda ng Diyos para sa atin ang isang bagay na mas mabuti, upang sila'y huwag ganapin kung wala tayo." (Hebreo 11:1-40). Ang mga lalaki at babaeng ito ng Diyos ay nagdusa nang malaki dahil sa tapat nilang paglilingkod sa Panginoon. Gayunpaman, hindi sila mga tagapagmana ng espiritwal na binhi ng pangako. Bagaman nakatanggap sila ng "mabuting ulat sa pamamagitan ng pananampalataya," bawat isa ay pumanaw at napunta sa hukay, hanggang sa panahon na ang Cristo at ang kaniyang iglesia ay magiging ganap at ang Bagong Tipan ay maitatag. Ang mga Dakilang Lumaing ito ay muling mabubuhay na "ganap," gaya ni Adan sa Hardin ng Eden. Sa kanilang ganap na isipan at kakayahan,

magiging mga halimbawa at tagapagturo sila ng mga tao.

Isang Tapat na Labi

Bukod sa mga Sinaunang Kagalang-galang, hinulaan ng mga banal na propeta ng Diyos na magkakaroon ng isang tapat na "lahing-labi" ng mga Hudyo. Sila ang magiging kabilang sa mga unang makikinabang sa mga pagpapala ng Bagong Tipan. (Isaiah 30:19; Psalm 107:6,28). Sa pamamagitan ni propeta Isaia, sinasabi sa atin ng Diyos na ang "mga labi ni Jacob [Israel]" ay babalik "mula sa apat na sulok ng daigdig." (Isaia 10:21,22; 11:11-16). Gayundin, sa pamamagitan ng propeta Jeremias, ipinahayag ng Diyos na magkakaroon ng pagtitipon ng tapat na labi na ito, at maninirahan sila sa kanilang sariling lupain. Jeremias 23:1-8

Ang tapat na labi ng mga Hudyo ay sa huli ay lilingon at mananalangin sa Panginoon para sa kaligtasan, hindi magtitiwala sa mga kasunduang pampulitika sa ibang bansa, o sa makataong lakas militar. Nang panahong iyon, ililigtas sila ng Panginoon. (Isaiah 30:15,18,19; Zechariah 14:1-3). Isinulat ng propeta Zacarias, "Ganito ang sabi ng Panginoon; Ako ... ay maninirahan sa gitna ng Jerusalem: at ang Jerusalem ay tatawaging isang lungsod ng katotohanan," at ito ay "magiging kakatwa sa mga mata ng labi ng bayang ito sa mga araw na ito, ... at papag-aariin ko sa labi ng bayang ito ang lahat ng mga bagay na ito. At mangyayari, na kung paanong kayo ay naging sumpa sa gitna ng mga pagano, Oh sangbahayan ni Juda, at sangbahayan ng Israel;

gayon ko kayo ililigtas, at kayo ay magiging pagpapala. ... Ito ang mga bagay na gagawin ninyo; Magsabi kayong bawat isa ng katotohanan sa kaniyang kapuwa; ipatupad ninyo ang kahatulan ng katotohanan at kapayapaan sa inyong mga tarangkahan." Zacarias 8:3,6,12,13,16

Nagpapatuloy, sinasabi ng propeta: "Maraming tao at malalakas na bansa ang darating upang hanapin ang Panginoon ng mga hukbo sa Jerusalem, at upang manalangin sa harap ng Panginoon. ... Sa mga araw na iyon ay mangyayari na sampung lalaki [na kumakatawan sa lahat ng mga bansa sa lupa] ang hahawak sa laylayan ng sinumang Hudyo, at sasabihin, Sasama kami sa inyo; sapagkat narinig namin na ang Diyos ay kasama ninyo." (Zacarias 8:22,23). Kaya, simula sa tapat na labi ng Israel, kasama ang pagtuturo ng mga Sinaunang Matuwid, magkakaroon ng daan ng pagkakasundo pabalik sa Diyos para sa lahat ng tao.

Ipinapaalam sa atin ng propeta Ezekiel na titipunin ng Diyos ang "mga labi ng Israel" at ibibigay sa kanila hindi lamang ang "lupain ng Israel," kundi pati isang puso at ilalagay sa kanila ang bagong espiritu, ang kaniyang espiritu ng katuwiran. (Ezekiel 11:17-20). Sa wakas, inilalarawan ng propeta Micah ang mga biyaya ng Bagong Tipan na parang "andio" at "ulan" na dadaloy sa buong sangkatauhan. Sinasabi niya, "Ang labi ni Jacob ay magiging nasa gitna ng maraming bayan na parang andio mula sa Panginoon, parang ulan sa damo, na hindi naghihintay sa tao, ni nag-aabang sa mga anak ng tao." Micah 5:7,8

Tinatakan ng Dugo ni Jesus

Sa aklat ng mga Hebreo, ang pagbubukas ng Tipan ng Batas ay ibinigay bilang halimbawa kung paano ilulunsad ang Bagong Tipan. Itinuturo ng apostol na ang isang tipan sa Diyos, gaya ng Tipan ng Batas at ng Bagong Tipan, ay dapat selyohan ng dugo. "Sapagkat kung saan may umiiral na tipan, kinakailangang mamatay ang nagpapatibay nito; sapagkat ang tipan ay matibay sa patay na mga biktima, at hindi ito kailanman balido kapag ang nagpapatibay nito ay buhay pa. Kaya nga, hindi man ang una [ang Tipan ng Batas] ay naitatag nang walang dugo." (Hebreo 9:16-18). Ang kamatayan ni Jesus ang nagbigay ng merito, o halaga, para sa dugo na magtatatak sa Bagong Tipan.

Noong gabing itinatag ni Jesus kasama ang kanyang mga disipulo ang Paggunita ng kanyang kamatayan, ibinigay niya ang tasa at inanyayahan sila, "Uminom kayong lahat nito; Sapagkat ito ang aking dugo ng Bagong Tipan [kasunduan], na ibinubuhos para sa karamihan para sa kapatawaran ng mga kasalanan." (Mateo 26:27-28; Lucas 22:20; 1 Corinto 11:25). Dito ipinahiwatig ni Jesus na ang kanyang kamatayan ang magbibigay ng halaga o merito upang itatag, sa takdang panahon, ang Bagong Tipan.

Kasama sa Paghihirap ni Jesus

Inaanyayahan ang mga alagad, gaya ng bawat kasunod na inihandog na tagasunod ng Guro sa buong Panahon ng Ebanghelyo, na uminom mula sa

tasa, na sumasagisag sa pagtanggap ng merito ng sakripisyo ni Cristo para sa kanila. Batay dito, ipinagkaloob sa kanila ang pribilehiyo na maging "kasama sa pagdurusa ni Cristo." (1 Pedro 4:13; 2 Corinto 1:7). Sila ay "pinapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya" sa kaniyang dugo bilang kanilang Tagapagligtas. (Roma 3:24; 5:1,9). Ang mga ito ay may pagkakataon na "mamatay kasama niya," upang sila'y "mabuhay kasama niya," na "magdusa" kasama niya, upang sila'y "magharing kasama niya," bilang "mga hari at mga pari." 2 Timoteo 2:11,12; Pahayag 20:6

Ipinapaliwanag ni Apostol Pablo, "Ang baso ng pagpapala, na pinagpapalaan natin sa Diyos, — hindi ba't pakikibahagi sa dugo ng Pinahiran? Ang tinapay na ating pinagkakasira, — hindi ba't pakikibahagi sa katawan ng Pinahiran? Sapagkat isang tinapay, tayo, ang marami, ay isang katawan; sapagkat tayong lahat ay nakikibahagi sa isang tinapay." 1 Corinto 10:16,17

Sa aklat ng mga Hebreo ay nagpapatuloy ang Apostol, "Nang maipahayag na ni Moises ang bawa't utos sa buong bayan ayon sa batas, kumuha siya ng dugo ng mga guya at ng mga kanding ... at winisik ang aklat, at ang buong bayan, na sinasabi, Ito ang dugo ng tipan [kasunduan] na inutos sa inyo ng Dios." (Hebreo 9:19,20). Sa tipikal na larawang ito, ang dugo ng "baka at ng mga kambing" ay kumakatawan sa sakripisyo ni Cristo, ang Ulo, at ng mga miyembro ng Kanyang katawan.

Idinagdag pa ni Apostol Pablo, "Kaya't kinakailangang linisin ang mga lupaing larawan ng mga bagay sa langit sa pamamagitan ng mga hain na ito, ngunit ang mga bagay sa langit mismo ay nililinis sa pamamagitan ng mas mahusay na mga hain kaysa sa mga ito." (bersikulo 23). Ang mga "kopya," o larawan ng katotohanan sa ilalim ng Tipan ng Batas, ay kailangang linisin at dalisayin sa pamamagitan ng mga sakripisyo ng hayop—mga toro at mga kambing. Gayunpaman, ang mga "bagay sa langit"—ang Bagong Tipan at ang mga kaayusan nito—ay nililinis sa pamamagitan ng "mas mabubuting sakripisyo." Ang mga mas mabubuting sakripisyong ito ay ang mga sakripisyo ni Cristo at ng kaniyang iglesia.

Ang Tagapamagitan ng Bagong Tipan ay ang muling nabuhay at niluwalhating "Christ" class, si Jesus na Ulo kasama ang lahat ng mga miyembro ng kaniyang katawan. Kaya, ang kanilang gawaing tagapamagitan sa pag-aayos ng ugnayan ng Diyos at ng sangkatauhan, sa ilalim ng Bagong Tipan, ay hindi maaaring magsimula hanggang sa ang huling miyembro ng katawan ni Cristo ay napatunayang tapat, maging hanggang sa kamatayang. Pahayag 2:10

Nakikita natin, samakatuwid, na ang layunin ng Bagong Tipan ay ang muling pagsasama ng sangkatauhan sa Diyos. Ang kaayusang ito ay ibinigay sa napakalaking halaga, sa pamamagitan ng kusang-loob na sakripisyo at kamatayan ng nag-iisang Anak ng Diyos, si Jesucristo. (Juan 3:16,17). Sa gayon, ipapakita ng Bagong Tipan ang pag-ibig

at malasakit ng ating Langit na Ama para sa lahat ng kaniyang nilikhang tao. "Kay lalim ng kayamanan, karunungan, at kaalaman ng Diyos! Kay hindi matalunton ang kaniyang mga hatol, at ang kaniyang mga landas ay hindi matutuklasan." Roma 11:33